

[Statsministeren.]

at priserne sænkes, efterhånden som afgiften trappes ned. Afgiften vil kun i begrænset omfang berøre de daglige livsformødenheder.

Regeringen er overbevist om, at der med dette samlede handlingsprogram for alvor tages fat på den gennemgribende stabilisering af den økonomiske stilling, som er nødvendig for at sikre økonomisk fremgang og den fulde beskæftigelse.

Regeringen opfordrer hele folketinget til at medvirke til løsningen af denne opgave.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker mundtligt at fremsætte:

Forslag til lov om midlertidig importafgift.

Uden for dagsordenen giver jeg ordet til finansministeren, for at han kan fremsætte det anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte det *forslag til lov om en midlertidig importafgift*, som statsministeren netop har bebudet.

Det er hensigten, at denne afgift med nogle vigtige undtagelser, som jeg skal komme ind på om lidt, skal omfatte alle varer, der indføres indtil udgangen af marts måned 1973. Afgiften er altså tidsbegrænset, som statsministeren nævnte det, og samtidig skal den aftrappes under sin ca. 18 måneders gyldighedsperiode. Den begynder med at være 10 pct. af de indførte varers toldværdi. Denne sats fastholdes indtil udgangen af juni 1972, derefter skal den i et halvt år være 7 pct. og i de sidste 3 måneder 4 pct. Den bortfalder således helt fra 1. april 1973, dvs. fra det tidspunkt, da Danmark efter en eventuel indtræden i De europæiske Fællesskaber skal påbegynde toldafviklingen over for Fællesskabernes nuværende medlemslande.

Det er et led i denne ordning, at en række varer holdes uden for afgift. Det gælder f. eks. fyringsolie og en del uforarbejdede levnedsmidler, såsom kød, fisk og grønsager; her må det tages i betragtning, at vor import af levnedsmidler ifølge sagens natur i øvrigt er meget lille, således at afgiftsbelastningen bliver af en meget begrænset betydning for det daglige forbrug. Også de råvarer, der anvendes af landmændene,

såsom korn, foderstoffer og gødningsstoffer, er foreslået holdt uden for afgiftspligt.

Det samme gælder stort set de råvarer, der bruges af industri og håndværk. For at give nogle eksempler kan jeg således nævne mineraler, rå metaller, spindestoffer, tømmer, kemikalier og plastsustanser. At også medicinvarer, avispapir, fly og skibe samt tropiske frugter, f. eks. bananer, samt kaffe, te og kakaobønner er holdt uden for afgiftspligten, hører med til billedet af denne afgifts omfang og indhold. De sidstnævnte varer foreslås fri for afgift ikke blot af hensyn til danske forbrugere, men også fordi vi har ønsket at tage hensyn til udviklingslandenes eksportmuligheder. Der er et bilag til lovforslaget, som indeholder den nøjagtige fortegnelse over de afgiftsfri varer. Vi skønner, at ca. 35 pct. af den samlede import herved er holdt uden for importafgiften.

Statsministeren har især fremhævet importafgiftens udenrigsøkonomiske betydning. Hvad dens indenrigsøkonomiske betydning angår, vil jeg stærkt fremhæve, at afgiften ikke primært tilsigter at begrænse det almindelige forbrug. Formålet er først og fremmest at muliggøre en stærkt tiltrængt stabilisering af byerhvervenes konkurrenceevne både på eksportmarkedet og på hjemmemarkedet. Importafgiften eller særtolden, om man vil, skal altså indgå som et led i regeringens samlede aktive erhvervs politik. Den skal sikre beskæftigelsen, som regeringen tillægger den største betydning.

Vi kunne selvfølgelig have valgt at indføre en importregulering i stedet for en sådan afgift. Vi har foretrukket afgiften, bl.a. fordi vi ikke ønsker, at dansk erhvervsliv skal slå sig til ro i ly af nye kvantitative importrestriktioner, sådan som vi jo har kendt det tidligere, men at dansk erhvervsliv stadig må have den kontakt med verden ude omkring, som er nødvendig for også dansk erhvervslivs tilpasningsevne i en tid med store omskiftelser.

Så kan man naturligvis spørge, om man så ikke kunne have gået skattevejen. Heller ikke en yderligere stramning af skattepolitikken eller af kreditpolitikken ville efter regeringens opfattelse være rigtig. Efter vor opfattelse ville det være en oplagt fejl, hvis skatteskruen nu fik en ny omdrejning. Vi må jo her ikke glemme, at ca. $\frac{2}{3}$ af hele den danske industriproduktion skal afsættes på